

Mysteriet Judas Iskariot

Judas följde med Herren under hans offentliga liv och till slut förrådde han honom ”Det är inte upp till oss att döma honom”, sade den 18 oktober Benedikt XVI och hävdade att denne apostel fyller en roll i ”Guds mystiska frälsningsprogram”.

2006-10-26

Benedikt XVI ägnade onsdagens audiens till att tala om Judas Iskariot och om dennes efterföljare i gruppen

om tolv apostlar som var Mattias.
Audiensen ägde rum på
Petersplatsen i närvaro av 30 000
personer.

"Namnet Judas Iskariot, sade påven,
kommer alltid sist i listan av de tolv
(...) vilket påminner oss om hans
förräderi. Å andra sidan beskrivs
han av evangelisterna som en apostel
som är lika mycket apostel som de
andra".

"Vi frågar oss varför Jesus valde
denne man och skänkte honom sitt
förtroende (...) och än mera
hemlighetsfullt är hans eviga öde –
men det ankommer inte på oss att
döma över hans gärning och sätta
oss på den oändligt barnhärtige och
rättvise Gudens domarsäte."

"Varför förrådde han Jesus?" frågade
sig påven. "Några säger att det var
girighet, andra menar att det har att
göra med messiasförväntningar,
Judas skulle ha blivit besviken då

han insåg att Jesus inte upptog sitt lands politiska och militära befrielse i sitt program.”

Benedikt XVI observerade att evangelisterna förklarar detta förräderi ”på ett sätt som går utöver de historiska motiven” och att det hade att göra med ”Judas personliga frihet” som ”ett fall för Satans frestelser”. (...) När Jesus manade honom att följa honom på lycksalighetens väg tvingade han honom inte (...) och respekterade hans mänskliga frihet. Ja, det finns många möjligheter att förvrida det mänskliga hjärtat. Det enda sättet på vilket vi kan undvika det (...) är att träda i fullkomlig förening med Jesus”.

Å andra sidan är ångern som Judas kände och som ”gav upphov till förtvivlan och självförstörelse” för oss ”en uppmaning att aldrig

förtvivla om den gudomliga barmhärtigheten”.

”Judas negativa roll” förklarade påven, måste även ses i (...) ljuset av Guds frälsningsbringande verk”, som ”använder sig av Judas' oförsvarliga gärning som ett tillfälle för Sonen att skänka den fullkomliga offergåvan av sig själv till världens frälsning”. Efter påsken valdes Mattias att ta upp Judas plats i apostlaskaran. Om honom vet vi bara att han blev vittne till Jesu jordiska verksamhet och förblev trogen ända till slutet och att han på så sätt kunde kompensera Judas förräderi. Av detta kan vi lära att även om det i Kyrkan inte saknas ovärdiga och förrädiska kristna kommer det an på var och en av oss att väga upp det onda som dessa har gjort sig skyldiga till, med vårt klara vittnesbörd om Jesus.”

I slutet på sin audiens talade påven om tunnelbaneolyckan som ägde

rum i Rom dagen innan då en person dog och 236 skadades. ”I detta ögonblick av smärta”, sade han, ”är jag särskilt nära alla de drabbade, både de som var med om den tragiska olyckan och deras nära och kära. Jag ger dem min tröst och tillförsäkrar dem en särskild plats i mina böner.”

Vatican Information Service
(VIS)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
mysteriet-judas-iskariot/](https://opusdei.org/sv-se/article/mysteriet-judas-iskariot/) (2026-03-04)